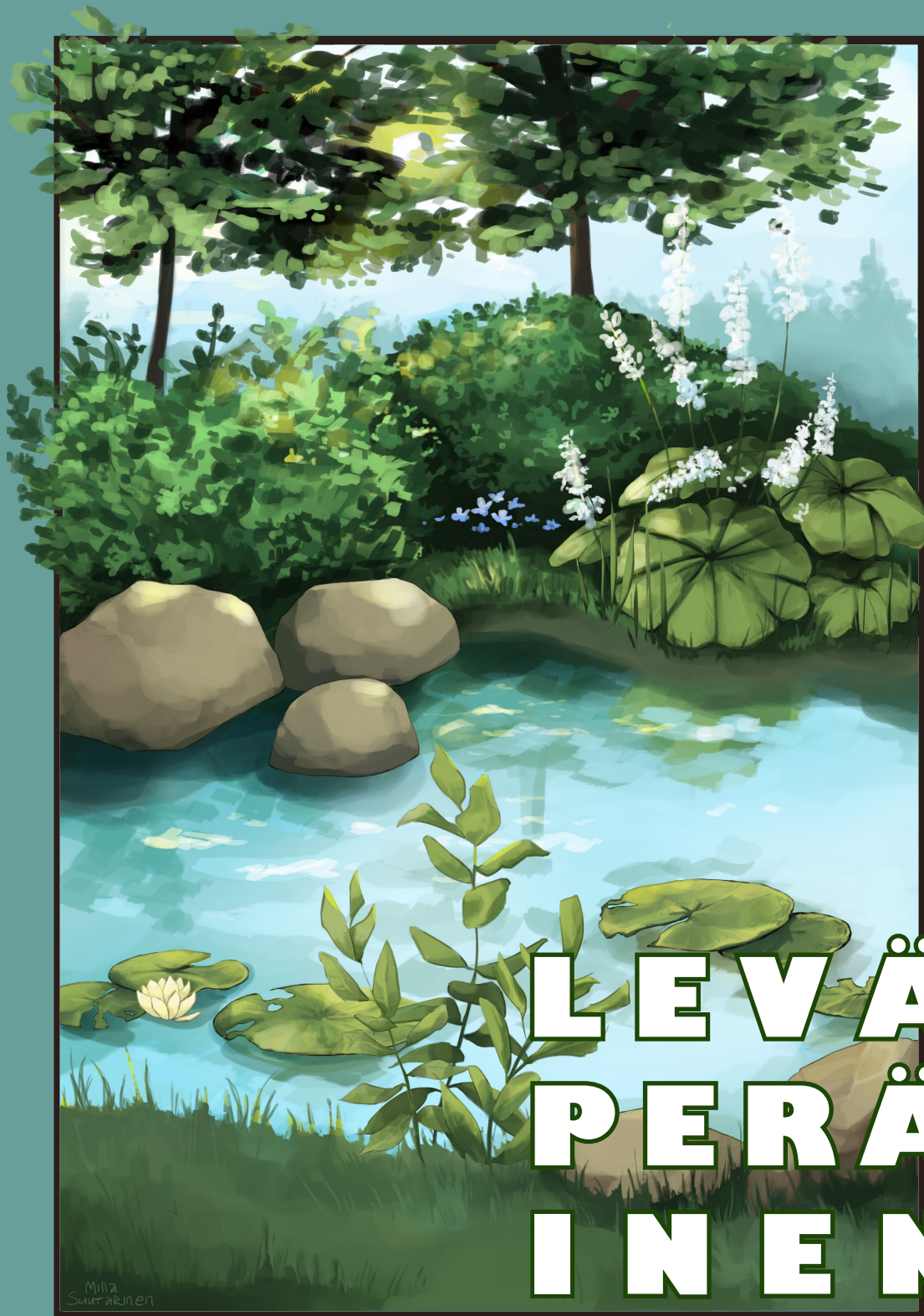

LEVÄ
PERÄ
INEN

2/2024

LEVÄ PERÄ INEN

Tekijät

Päätoimittaja

Ursula Rinta-Jouppi

Art Director

Milla Kallio

Kansi

Milla Suutarinen

Kuvitus

Lumi Orava

Kirjoittajat

Lauri Kähönen

Emmi Aivola

Antti Laitinen

Olli Jalonen

Sisällys

Päätoimittajalta	3
Puheenjohtajan palsta	4
Speksiarvostelu: Mitä marrasmäellä tapahtuu?	6
Kertsivisa	14
Luka-lassien ystäväkirja	22
Latexin olutpalsta	26
Mitä Loimulle kuuluu?	33
Tekstiviestipalsta	36
Perhosefekti	39
Hallituksen tervehdys	44
Karkkila-palaute	46
Runo	48
Myyläiset voittivat linturallissa	52

P ä ä t o i m i t t a j a l t a

Hihhelihei kaikki leviksen lukijat! Luvassa on tällä kertaa vappunumero. Vappunumerossa keskitymmme totta kai vappuun. Tämä tuttu työväen, ylioppilaiden ja kevään karnevaalijuhla tuo mukanaan kevään ja pikku hiljaa, uskomatonta kyllä, kesän.

Itselleni vapun tarkoitus on ensinnäkin olla kaikkien juhla, ja toivonkin aina, että kaikki otettaisiin mukaan vappuun. Vapun ei tulisi olla juhla vain opiskelijoille tai niille, jotka ovat jo opintonsa suorittaneet. Tänä vuonna mietinkin siksi erityisesti sitä, miten voin itse ehkä vaikuttaa

siihen, ettei kellekään tulisi ulkopuolinen olo vappuna, sillä kaikki ansaitsevat vapun ilon!

Vaikka vappunumero keskittyy paljon vappuun, on siinä samalla mukana kuitenkin paljon asiaakin. Jos siis tarvitset vapusta pientä taukoa, voit nauttia tämän lehden muista juutuista, esimerkiksi Ullanlinnan piknikillä.

Toivotamme koko toimituksen voimin siis kaikille oikein lämmintä ja valoista vappua! Pitäkää hauskaa ja pitäkää toisistanne huolta!

P u h e e n j o h t a j a n t e r v e i s e t

Moikka moi!

Mulla on ollut tosi mukava alkuvuosi, ja se alkoi Symbi-

oosin järkkäämällä Kilpisjärvi excursiolla. Tänne kannattaa ehdottomasti lähteä jos vain jonakin vuonna pääsee lähtemään. Näimme esimerkiksi riekkoja, kiirunoita, poroja ja hirviä sekä ryhävalaita Norjan puolella. Saimme nauttia useampana iltana revontulista, järjestimme sitsit ja päiväretken Tromssaan, avantouimme ja saunoimme, lumi-kenkäilimme järven jäällä samalla ihailien helmiäispilviä, pelailimme kymmeniä tunteja erilaisia lautapelejä ja kapusimme Saanalle. Toivon kovasti pääseväni lähtemään tänne joskus vielä uudestaan!

Kuva: Silja Veikkolainen

Reissun jälkeen olemme päässeet hallituksen kanssa aloittelemaan toimintaamme. Tämän vuoden painopisteitä, joihin haluamme panostaa ovat esimerkiksi tapahtumien saavutettavuus ja järjestötilojen käytön tehostaminen. Alkuvuodesta oli vähän haipakkaa erilaisten muutositilmoitusten ja avustushakemusten kanssa, mutta nyt hommat ovat tasaantuneet ja on päässyt keskittymään kokousten pitämiseen ja niiden asioiden tekemiseen, joihin tähän pestiin lähtiessä on halunnut päästä vaikuttamaan.

Paljon on tapahtumia alkuvuoteen mahtunut, joissa olen itsekin ollut mukana ja tällä hetkellä ehkä päällimmäisenä mielessä on Ahvenanmaan linturalli eli tuttavallisemmin Ahvis. Olin viime vuonna kyseisessä tapahtumassa ensimmäistä kertaa mukana, jolloin lajihaviksia kertyi meidän tiimillemme 44. Tänä vuonna saimme parannettua tulostamme hyisestä säästä huolimatta ja lopullinen saldomme oli 60!! Olen erittäin ylpeä meidän tiimistä. :) Mieleenpainuvimmat lajit olivat ehdottomasti ristirorsa ja jouhisorsa, jotka olivat samalla myös minulle eliksia eli havaitsin ne ensimmäistä kertaa elämässäni.

Syyskuussa koittaa taas orientaatioviikko ja saadaan täydennystä meidän jäsenistöön tuoreiden fuksien kautta. Meillä on huippu tuutorit opastamassa uusia myypioitä pääsemään alkuun opintojen ja opiskelijaelämän kanssa. Syksy on täynnä

jos monen moista ohjelmaa, sitsejä, kerhotapahtumia, karkkila, eläinmi-ilta sekä excursio Etelä-Saksaan, jota jo itse kovasti odotan!

Lopulta vuosi päättyy tapahtumien osalta vaalikokoukseen, jossa valitaan ensi vuodelle uusi hallitus. Kannustankin kaikkia tulemaan mukaan tutustumaan vuoden mittaan järjestettäviin kokouksiin ja hakemaan mukaan ensi kaudelle hallitukseen sekä virkailijoiksi. Itselleni järjestötoiminta on ollut vähän niin kuin harrastus ja siitä on tullut minulle tärkeä vastapaino koululle. Olen saanut tätä kautta uusia kavereita sekä oppinut paljon käytännöntaitoja.

Nyt kuitenkin haluan toivottaa kaikille myypioille ihanaa vappua ja kesää!

Keväisin terveisin,
Jesse

Speksiarvostelu: Mitä Marrasmäellä tapahtuu?

Teksti: Emmi Aivola ja Antti Laitinen Kuvat: Viikki speksi

Pääsimme seuraamaan ViikkiSpeksin tämänvuotisen esityksen, Marrasmäki 13:n kenraaliharjoitusesitystä ja perehtymään riivatun talon salaisuuksiin. Millaisesta esityksestä on kyse ja miksi se oli niin loistava. Syy selviää, kun luet kirjoittamamme arvostelun.

Huom! Arvostelu perustuu esityksen alkuperäiseen käsikirjoitusversioon, jossa omstarttien vaikutus esitykseen ei näy. Esityksen juoni on kuitenkin periaatteessa muuttumaton, joten esityksen perusideasta saa käsityksen myös tämän arvostelun kautta.

Kuvassa: vasen rivi ylhäältä alas Karla Matis, Aurora Mustonen, Sinna Tunnela
oikea rivi ylhäältä alas Linnea Sorsa, Tia Tenhunen, Ruska Luiro, Maisa Koskinen

Kuvassa: vasemmalta oikealle Jani-Matti Pärkkä, Elmeri Pälikkö, Senni Kaavinen

Juoni

Marrasmäki 13 on mukaansa temppaava kuvaus elävien ja kuolleiden ystävyystyöstä, sisarussuhteista, kaunasta ja luottamuksesta. Kiehtova ja yliluonnollinen retki vanhan talon uumeniin kertoo unelmien etsimisestä, ystävyystyöstä sekä rohkeudesta, jota menneisyyden kahleiden irrottaminen voi vaatia. Joskus se tarkoittaa uskaliaista hyppyä tuntemattomaan.

Kummituskanavaa Youtubessa pyörittävät kaverukset Kasper, Leo ja

Ruuti löytävät tiensä riivattuun taloon, josta alkaa paljastua Kasperin menneisyyden salaisuuksia. Samaan aikaan häikäilemätön kiinteistönvälittäjä ja Kasperin sisar Josefina suunnittelee myyvänsä talon sen yliluonnollisesta maineesta välittämättä - mitä kaikkea tästä voikaan seurata ja kestävätkö ystävyysuhteet menneisyyden riivaajien edessä?

Hahmot, roolisuoritukset ja puvustus

Jännittävä juoni vie katsojan mennessään ja tarina liikkuu luontevasti kohtauksesta toiseen. Henkilöiden väliset suhteet sekä roolihahmojen henkilöhistoria avautuvat katsojalle hyvin tarinan edetessä. Erityisen mielenkiintoinen oli Leon, Kasperin sekä Toiveen välisen ystävyyden kuvaus, sekä valinnat, joita Kasperi teki selvittäessään sitä, kuka hänen ystävistään todella on hänen puolel-

laan. Esityksen alussa sen päätöksen oletti olevan erilainen, kuin se loppujen lopuksi, loppupuolen yllättävänkin kääntein jälkeen, olikaan.

Roolihahmot olivat hyvin mietitty kokonaisuus, jossa eri hahmojen luonteiden erot ja samankaltaisuudet tulivat hienosti esiin. Hahmojen puvustuksessa oli onnistuttu erinomaisesti ja tanssijoiden puvus-

Kuvassa: Takana Onni Purhonen, edessä vasemmalla Senni Kaavinen, Elmeri Pälikkö

tus oli kappaleiden sekä kohtauksien tunnelmien kanssa hyvin yhteen sopivat. Erityisen mielenkiintoiset olivat Ruudin ja Toiveen puvut.

Leon ajatusten muuttuminen omahyväisestä Kummituskanavan menestyksen ja oman vision edistämisestä ystävyyspriorisointiin Sulevin (kuolemattomien) neuvojen kautta oli hyvä muistutus katsojallekin siitä, mikä todella on tärkeää.

Josefiina Kärpän sekä Kasperin henkilöhistoriat ja hahmojen välinen suhde punoutuivat mielenkiintoisesti talon historiaan, ja hahmojen muuttuminen juonen edetessä oli uskottavaa. Kärpän roolisuoritus oli onnistunut kuvaus kuuta taivaalta tavoittelevasta menestyjästä, mutta hahmo muistutti hieman liikaa viime produktiossa ollutta päähenkilöä diivamaisine eleineen, puheta-poineen ja hännystelijöineen. Kärpän avustajan, tarkastaja Tiirasen

yritykset selittää yliluonnollisiakin asioita mahdollisimman luonnollisesti olivat huvittavia.

Ruudin paikoitellen ylitsepursuavakin energia oli hauska kontrasti Vieno- kummituksen pelokkaaseen luonteeseen. Ehkä siksi heistä tulikin ystäviä.

Toiveen hahmo todellisine motiiveineen toi jännittävän juonenkäänteen tarinan loppuun.

Audiovisuaalinen ilme

Esityksen laulut on kekseliäästi sovitettu riivausteemaan sopiviksi, sekä sanoitustensa että mielikuviuksellisten nimiensä osalta. Alku puolen kappaleet, Mikä taloa riivaa, Paras voittakoon sekä Ovi unelmiin petaavat hienosti roolihahmojen luonnetta sekä hieman myös heidän motiivejaan. Kasperin ja Toiveen

väliseen suhteeseen sukeltava Kuva-jainen on hienosti sanoitettu sekä aidosti koskettava yksinäisyysteeman sa kanssa, jota tukee myös Kasperin esittäjän, Jani-Matti Pärkkän hieno lauluääni. Tervetuloa ikuisiin pitoihin ja Menneen ote puolestaan kertovat kekseliäästi kipeiden muistojen aiheuttamasta synkkyyydestä ja

Näyttelijät taustalla: Elmeri Pälikkö, Jani-Matti Pärkkä, Polina Gavrilyuk (harmaa liivi), Mari Humalajoki, Senni Kaavinen (savussa)
Tanssija edustalla Sinna Tunnela

niiden kauaskantoisesta vaikutuksesta (huumoria kuitenkin unohtamatta.) Lauluja ja musiikkia tukee sinisen, violetin ja punaisen dominoima valopaletti, joka tukee hyvin esimerkiksi Toiveen ja muiden kummitusten ilmestymistä. Esityksen niukka mutta kekseliäs lavastus, kuten vanha kattokruunu, Toiveen

kotina toimiva peili sekä taustalla näkyvä vanhan talon ikkuna vaihtuvine maisemineen luovat sopivasti kuvitteelliseen miljööseen sopivaa tunnelmaa ja auttavat osaltaan säilyttämään hengen halki koko esityksen.

Speksi voi olla mitä tahansa kivan harrastuksen ja elämäntavan väliltä. Marrasmäki 13 -produktiossa oli mukana noin 100 henkeä, joten monenlaiselle osaamiselle on jatkossakin kysyntää näyttelemisestä ja tanssimisesta puvustukseen sekä lavastukseen bändiä unohtamatta. Lähde siis seuraavaan produktioon mukaan! Voit kysyä lisätietoja hallitus.viikkispeksi@gmail.com!

**MY Y:n
maskot-
ti toivot-
taa kaikil-
le hyvää
vappua!**

Sedät onnittelevat jännittävästä presidentinvaalista

K e r t s i v i s a

Kuinka kova kertsihengari olet? Jokapäiväinen loisia vai satunnainen piipah-taja. Testaa kertsitietoisuutesi vastaamalla visaan ja jaa tuloksesi kavereille. Kysymyksissä tarkastellaan Biokeskus 3 kertsia.

Teksti: Lauri Kähkönen

1. Kenen kanssa MYY jakaa kertsin?

- A. Symbioosin
- B. Symbioosin ja Svunkenin
- C. Symbioosin, Svunkenin ja Helixin

2. Kertsillä on oma huonenumero niin kuin luentosaleilla ja luokkahuoneilla. Mikä tämä numero on?

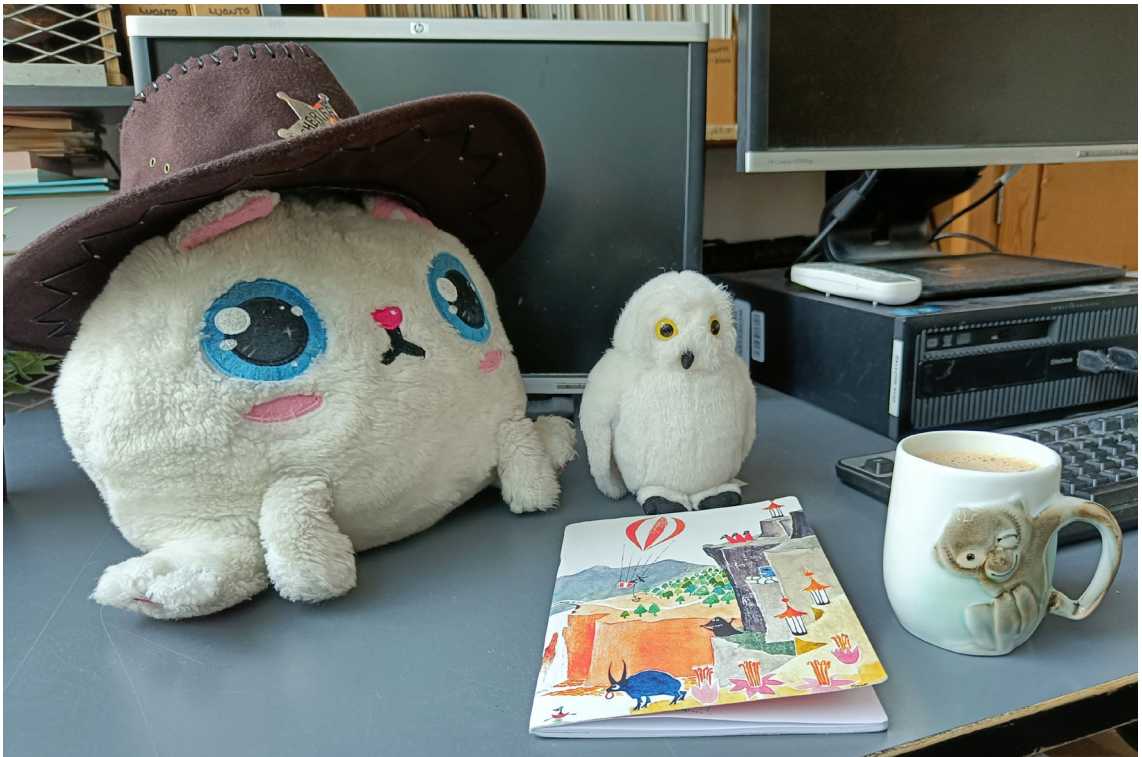
- A 1802
- B.1069
- C.1605

3. Symbioosi valitsee joka vuosi kertsisheriffin huolehti-maan siisteydestä, järjestyksestä ja herkuista. Kuka on vuo-den 2024 Kertsisheriffi?

- A. Lumi Orava
- B. Lauri Partanen
- C. Otto Litkey

4. Välillä tekee mieli hiukopala ja kertsillä nälkää voi taittaa kuivahyllyn ja jääkaapin antimilla. Maksaminen tapahtuu Mobilepayllä, mutta mikä mahtaa olla Mobilepayn maksunumero?

- A. 31815
- B. 60266
- C. 79144

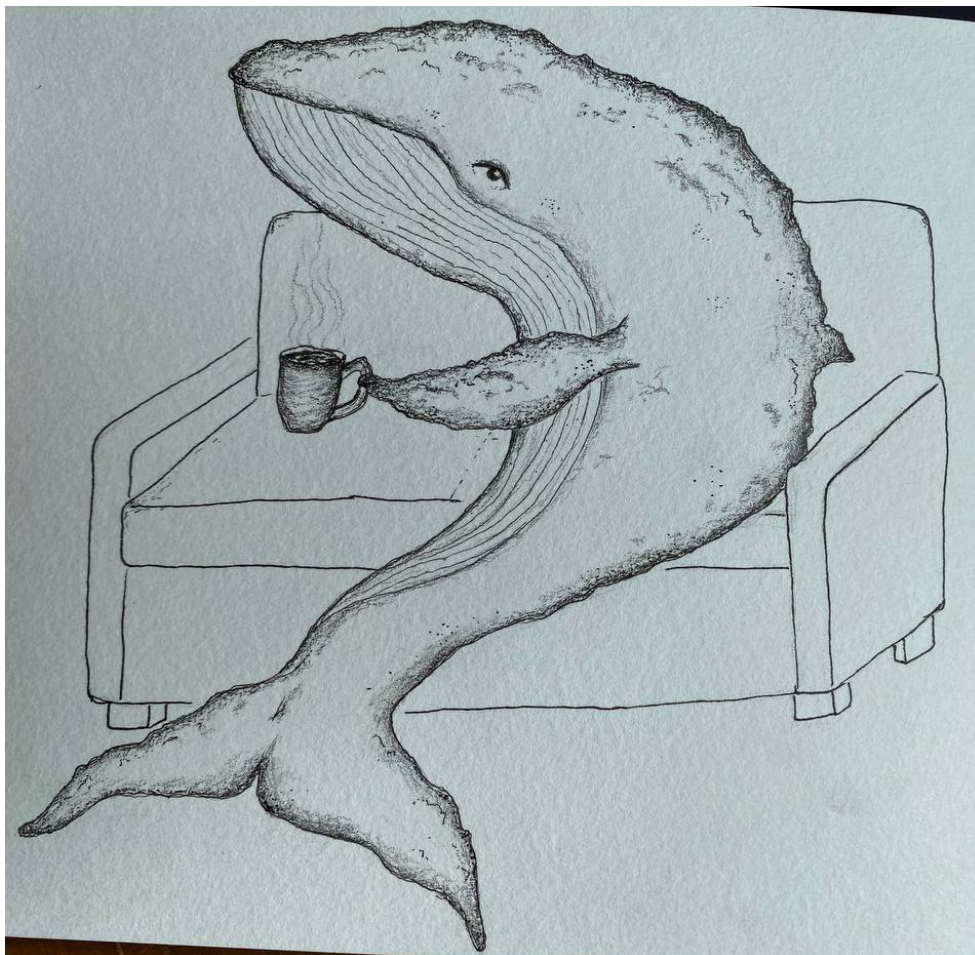
5. Pikapuuro maksaa 50 senttiä, mutta paljonko maksaa Jodelissakin kohua herättänyt Nocco?

A. 2.50€

B. 2.30€

C. 1.90€

6. Kertsilläkin voi rakastella ja ehkäisy on tärkeää. Mistä voit löytää kondomin?

Kuva: Lumi Orava

- A. MYYn valaan farkkutaskusta
- B. Katosta roikkuvan varaanin suusta
- C. Kattolampusta roikkuvasta pöllöstä

7. Myyllä on tavaroiden säilytystilaa mm. ruskeassa yläkaapissa. Sieltä löytää jos jonkinlaista. Mitä seuraavista asioista et sieltä kuitenkaan löydä?

- A. Levis arkistot
- B. Historiikit
- C. Myrttisen lippikset

8. Ennen nykyisten sohvia tuloa, sininen sohva tietokoneen vieressä hajosi. Milloin hajoaminen tapahtui?

- A. 2023 vappupäivän bileissä.
- B. 2024 kertsibileissä.
- C. 2023 orientaatioviikon eläinnimi-illan jatkoilla.

9. Kun olet suorittanut kertsitutkinnon, olet

- A. Hengannut kertsillä 24h putkeen
- B. Tiskannut tiskikaapin kaikki mikit ja lasit

C. Juossut biokeskus 3:n ympäri alasti.

10. Mitä seuraavista ei löydetty talvella pakastimesta, sitä sulattaessa?

A. Tikli

B. Mikrobiviljelmä

C. Metsämyyrä

11. Matlu Ry tarkisti kertsin 19.11.2019. Tarkastusraportti on teipattu ruskean kaapin oveen ja raportista löytyy arvosana. Minkä arvosanan Matlu tuolloin kertsille antoi?

A. 10+

B. 9+

C. 8-

12. Ikkunanlautaa koristaa monen monta hienoa esinettä vielä hienomalla tarinalla. Yksi niistä on avaamaton Heinekenin tölkki, minkä pohja on rutistunut. Mikä on Heinekenin tölkin tarina?

A. Tölkki löytyi vanhan jääkaapin takaa, kun jääkaappi vaihdettiin uuteen. Tölkki oli seissyt jääkaapin puristuksissa ikuisuuden, sillä sen eräpäivä on 12.3 2015.

B. Tölkki toimi pitkään jo pois heitetyn sohvan tukijalkana. Kun vanha sohva heitettiin pois, laitettiin tölkki ikkunanlaudalle muistuttamaan tärkeästä työstään. Ihmeen kaupalla tölkki ei koskaan hajonnut.

C. Tölkki on tuotu Karkkilasta, jolloin ylösalaisin olevan tölkin päälle heitettiin vesipulloa siinä toivossa, että pullo jäisi tölkin päälle pystyyn. Pullon heittelyn myötä tölkin pohja kului melkein puhki.

13. Kerstin vedenkeitin ei ole mikään helppokäyttöisin ködinkone, johtuen poikkeuksellisen monesta napista ja digitaalisen näytöstä. Montako nappia vedenkeitimessä on?

- A. 3
- B. 4
- C. 5

14. Kahvin kulutus on kertsillä todennäköisesti Viikin kovinta, mutta minkä merkkistä kahvia ketsillä juodaan?

- A. Saludo

B. Kultakatriina

C. Paulig

15. Kertsiltä löytyy kolme "pomeloa", mitä ne ovat?

A. 3 delfiini pehmolelua

B. 3 keltaista palloa

C. 3 koriste kurpitsaa

VASTAUKSET

1. B. Symbioosin ja Svunkenin kanssa. Helixin kertsit löytyy Bio 1 alakerasta.
2. A. 1802. Kun olet astumassa kynnyksen yli sisään, vilkaise vasemmalla olevaan ikkunaan.
3. B. Lauri Partanen. Tunnistat hänet parrasta ja sisätossuista. Hölisee paljon linnuista.
4. A. 31815. Myös kolikoilla voi maksaa, laitot vain rahan mikron päällä olevaan säästöpossuun.
5. B. 2.30 € Hinta on ollut kuuma peruna keskusteluissa viime aikoina.
6. C. Katosta roikkuvasta pöllöstä.
7. A. Levis arkistot. Levikset löytyvät valkokankaan takaa olevista lasikaapeista.
8. A. Vappupäivän bileissä. Bileet olivat illalla ja meno erittäin sekava.

9. C. Olet juossut Biokeskus 3:n alasti ympäri. Saat sillä Approbaturin.
10. C. Metsämyyrä.
11. B. 9+
12. C. Karkkilasta tarina saa alkunsa. Tarina ei kuitenkaan kerro kenen Heineken se oli.
13. B. 4. Vasta kun olet keittänyt vetesi tällä keittimellä, olet vetesi oikeasti ansainnut
14. C. Paulig. Tarkennettuna Paulig premium.
15. B. 3 keltaista palloa. Niitä on kiva heitellä ja ne näyttävät pomelo hedelmältä.

PISTEYTYS

13–15 p/15: Mahtavaa! Olet ultimaattinen kertsihengari ja kertsistä on tullut toinen kotisi. Osaat ottaa pomelosta koppia, löydät teepussit kaapista ja tiedät miten vuodesohvat avataan.

10–12 p/15: Hienoa! Tunnet kertsin hyvin ja olet hengannut siellä monta kertaa. Tiedät hyvin minne tulla hakemaan vertaistukea ja täyttämään päivän kofeiini kiintiön.

7–9 p/15: Ei huono! Kersti ei ole sinulle tuntemattomuus ja tiedät perusperiaatteet. Sinun on helppo tulla kertsille piristämään muiden päivää.

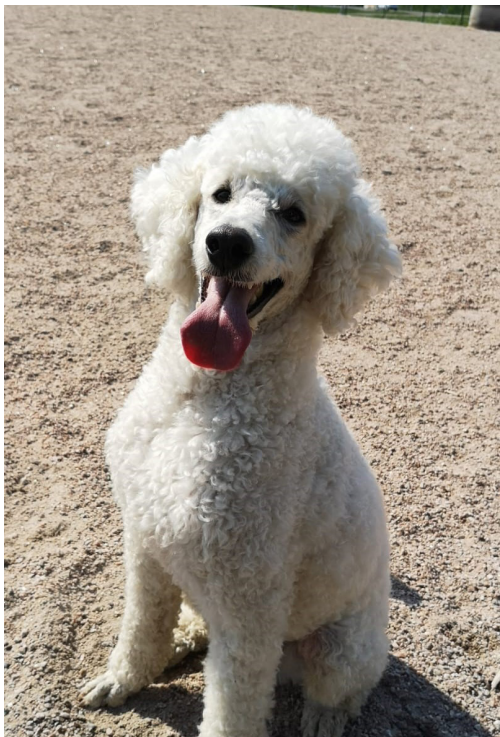
0–6 p/15 : Hups! Kertsin miljöö on sinulle vielä tuntemattomuus, mutta osaat käyttää aikasi tehokkaammin kuin kertsillä loisimiseen.

Luka-lassien ystäväkirja

Teksti ja kuvat: Emmi Aivola

Luka-lassien elämää-palsta käsittelee niin maailman ihmeitä kuin arkisempia aiheita nuoren ja hölmön koiran silmin.

Tällä kertaa haluan esitellä teille mun ystävät! Mä haluaisin aina ulkona mennä moikkaamaan kaikkia vastaantulijoita, vaikka ne haukkuis ja näyttäis hampaita mulle. En yhtään ymmärrä, että miksi omistaja haluaa meidän kiertävän lenkeillä muut koirat kaukaa. Mutta saan aina herkkuja, kun yleisen ölisemisen sijaan katson vastaantulijoita hiljaa tai katson omistajaa, joten kyllä sekin käy. Tässä kuitenkin mun koirakamut, joiden kanssa pääsen leikkimään!

Nimi: Lenni

Ikä: 7v.

Lempiruoka/herkku: Savustettu kalkkuna sekä tulisella kastikkeella höystetty talouspaperi.

Mielestäni parasta tekemistä on koirapuistoilu ja ihmisten kaa hengailu.

Olen maailman taitavin toimittamaan ammattiani eli olemaan seura-koira. Kukaan ei jää ilman rakkautta, jos mä oon talossa.

Nimi: Winston

Ikä: 2v.

Lempiruoka/herkku: Tai no ehkä possunkorvat.

Mielestäni parasta tekemistä on uiminen ja mammin kenkien varastelu.

Olen maailman taitavin kaivuri ja pusujen antaja.

Nimi: Iines

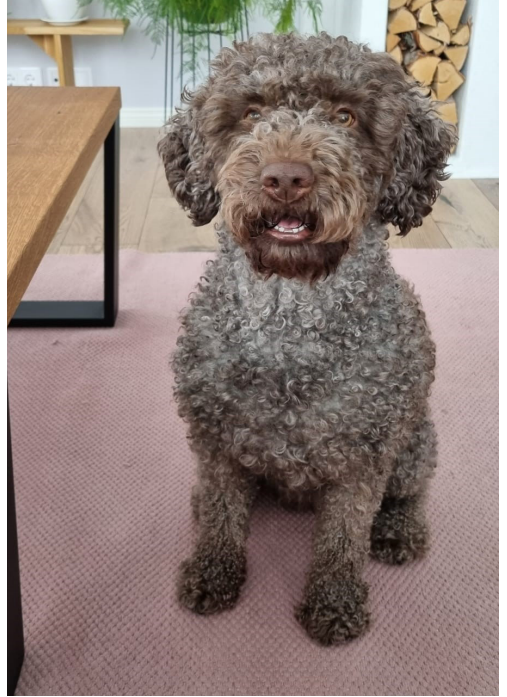
Ikä: 4v.

Lempiruoka/herkku: KAIKKI!

Olen aivan kaikkiruokainen ja aina kytiksellä kun joku puuhaa keittiössä, jos vaikka jotain - ihan mitä tahansa – putoaisi pöydältä.

Mielestäni parasta tekemistä on agility, lelujen noutaminen niin vedessä kuin maalla ja herkkujen etsintä.

Olen maailman taitavin draamailija: ei ole olemassa niin pientä asiaa, etteikö tarvittaessa voisi järjestää dramaattista kohtausta tai vähintäänkin huokailla painokkaasti.

Nimi: Huli (vasemmalla)

Ikä: 5v.

Lempiruoka/herkku: Mustikat vie voiton, hyvinä vaihtoehtoina perästä tulee kurkku ja porkkana.

Mielestäni parasta tekemistä on ihmisten pajattavana oleminen.

Olen maailman taitavin toimimaan lämpötyynä ja otamaan koppeja lentävästä ruuasta.

Nimi: Davi (oikealla)

Ikä: n. 3,5v.

Lempiruoka/herkku: Kanien papanat (mut jos sitä ei saa vastata ni ehkä keitetty kana).

Mielestäni parasta tekemistä on kukkuloiden valloittaminen metsässä.

Olen maailman taitavin unilelu.

Latexin olutpasta

Hei taas rakkaat olutpalstan lukijat! Se on kuulkaas vappu ja kevään huipennus edessä. Kehoni suorastaan kihelmöi odottaessa vappuviiikon tapahtumia, kevät aurinkoa ja hyvää bisseä kertsiterdellä*. Vappua odottaessa päähäni saapui kuitenkin pari huolenaihetta. Ensimmäkin kampuksen lähikaupan eli Viikin Prisman olutvalikoima on surullisen heikko. Toisekseen, onko olut-hylyillä pyörivillä haalarikansalla harmaintakaan aavistusta mitä tökit todellisuudessa sisältävät? Kysymykseen en ole saanut yhtäkään vastausta, mutta olettaisin että jokaista kaupan olutmakua ei hirveän moni ole testannut.

Tulin siihen tulokseen, että tölkkien sisältö on perin pohjin selvitettävä, eihän kukaan halua sikaa säkis-

sä ostaa! Niinpä valitsin 9 lupaavaa hapanolutta ja otin kaksi koekaniinia antamaan subjektiivisen, mutta hyvin täsmällisen arvion oluista.

Saatat kysyä, miksi juuri hapanoluet? Koska ne sopivat mielestäni parhaiten kesään ja ovat muutenkin parempia kuin bulkkilagerit!

Koekaniineina maistelussa toimivat siis itseni lisäksi ympäristöteiteitä opiskeleva elämysmatkailija ja Tallinnan rauhanturvaajajakin tunnettu Joel Vahtera sekä Elin-tarviketieteitä opiskeleva kulinaristi Max Takkinen. Anamme jokaisesta oluesta lyhyet kommentit sekä tarkan arvosanan. Arvosana määräytyy Untappd asteikolla (0–5).

Ei muuta kuin suoraan asiaan!

***Kertsiterde on Bio 3 kertsin eteen pystytettävä terassi. Sisältä raahataan pöytä ja tuolit kertsin ulko-oven eteen ja aletaan nauttimaan auringosta. Lämpöä kertsiterdellä riittää, kun auringon säteet heijastuvat suurista Biokeskuksen ikkunauista suoraan ihollesi.**

Lempiolut

Joel: Pohjolan Old World Blues IPA

Max: Keisari lager

Lauri: Other Half Space Diamonds

Mitä odotat

Joel: Uudenlaisia bönijöö kokemuksia

Kokemus hapanoluista

Joel: Ei vielä

Max: Muutama halppis on tultu maistettua

Lauri: Pastry soureja on vedetty melko paljon

Max: Innolla uusiin oluisiin tutustumista.

Lauri: Hyvää seuraa ja keskinkertaista kaljaa

Olut	Coolhead, Salted Licorice Raspberry Sour	Rock Paper Scissors, Tutti Frutti Candy Sour	
Joel	Hapokkuus osa makua, eikä hapokkuus tuu perässä, siitä plussaa. 3.80	Ei hassumpi. 3.80	
Max	Tuoksu salmiakkimainen, on tasapainoinen ja huomaa et kaikki tosi hyvin. 3.90	Tuoksuu ananas. Paremmasta päästä. Trooppinen hedelmä. 3.85	
Lauri	Ihana vadelman tuoksu. On kermainen ja makea. Maussa myös vahva salmiakki ja suola, runko hyvin kunnossa. Paras tähän mennessä! 4.00	Trooppinen, vähän pahvinen, greippi aika vahvasti läsnä, myös hyvin viheromenainen. Rehellisesti aika sekava. 3.70	
Infoa	Alc: 5 % Koko: 0,33 L Hinta: 3,93 € Väri: tumman punainen.	Alc: 5,5 % Koko:0,44 L Hinta: 3,74 € Väri: keltainen	

Malmgård, Raparperi Vanilja Sour	Hiisi, Gosebump	Malmgård, Kuningatar Sour
En kyl hirveesti tykkää tosta karvasesta jälkimausta, mutta tuoksu tosi kivasti. Löytyy myös vaniljaa! Ihan ok. 3.40	Kännissä tätä ainakin juo. Raikas. 3.60	Taas hirveen karvanen jälkimaaku. En kyllä tykkää kun hapokkuus ja karvasuus on näin epätasapainossa. 3.60
Vahva vadelman tuoksu. Ihan helvetisti parempaa mitä joskus juonnut. 4.00	Basic camaa, mut vähän yli normi keskiarvon. Tuoksu on jotenkin hii-vainen. 3.50	Tää tosiaankin maistuu kunin-gattarelta. Myös punaviinin marja tulee mieleen. Ei oo pelkästään mustikkaa ja mansikkaa vaan myös punaviininmarjaa ja niin et kaikki marjat on sekasin. Marjat on jopa vaikea erottaa toisistaan. Hapokkuus ja karvasuus mun mielestä sopivat. 3.85
En kyllä mitään vadelmaa löydä, mutta tässä on joku jännä jouluinen tuoksu. Hapokkuus on sopiva. Vähän ehkä liian vetinen. 3.60	Huomaa että on gose, suola tulee kivasti jälki-maussa. Huomaa myös selkeesti, et on vadelmaa ja passion hedelmää. Hapokkuus omaan makuun liian voimakas. 3.80	Hyvin sekava, josta mikään mikään marja ei oikein tuu läpi kunnolla. Mielestäni vähän liian karvas ja myös vetinen. Odotin enemmän makua. 3.30
Alc: 5,0 % Koko: 0,33 L Hinta: 3,02 € Väri: keltainen	Alc: 5,5 % Koko: 0,33 L Hinta: 4,39 € Väri: punertava	Alc: 5,0 % Koko: 0,33 L Hinta: 3,02 € Väri: punertavan violett

Olut	ETKO, Vanilla Ducks. Double Fruited Sour	Beer Hunters, Vadelma Berliner Weisse
Joel	Ei ehkä makua niin paljoa. Jälkimausta jää happo suuhun. Maku on hyvä, mutta kaikki muu mitä tapahtuu ei niin hyvää. Ei mikään känni juoma. 2.90	Todella paljon hiivaa pohjalla, ei natsaa. 2.90
Max	Maistuu mummon punaviinin marja, tuoksussa vanilja tulee hyvin. Mun mielestä pari aikaisempaa oli parempia. Nyt on happokuutta jälkimaussa karvasuuden sijaan. 3.05	Vetinen, häviää suusta kerralla. 2.60
Lauri	Pehmeä, ei niin karvainen. Marjaa on ihan kunnolla eli huomaa että on double fruited. Tulee ihan päiväkodin marjakiisseli mieleen. Vanilja leikittelee kielellä ja marjat tekee tosta sopivan tönäkän. Tää ei oo enää vetinen. Plussaa myös aina hyvästä passion heidelmästä. Tykkään myös kauniista punaisesta väristä! 3.80	On pyöreä suussa ja vadelmaakin löytyy. Kermaisempi ja pehmeämpi hapanolut, josta huomaa et on tehty kunnon vehnämallas pohjaan. Ei iske niin kovaa ikeniin. Vois tosin olla enemmän hapokkuutta. Hiivapaukkuja oli liikaa, vaikka ne joisain määrin kuuluukin suodattamattomaan ja pastöroimattomaan bisseen. 3.40
Infoa	Alc: 5 % Koko: 0,44 L Hinta: 5,54 € Väri: kirkkaan punainen	Alc: 5,0 % Koko: 0,44 L Hinta: 3,72 % Väri: vaaleanpunainen oksennus.

Tornion panimo, Hillatus Sour Ale	Brooklyn, Bel Air Sour. Tropical sour
Ei ees nii paha, närästää. 2.95	Ei karvaisuutta, ei hapokkuutta, häviää suusta. En ikinä ostaisi. Rehellisesti tää on paskinta alkoholijuomaa mitä oon koskaan juonu. 2.40
Tuoksuu hyvältä, kinuskinen, Ihan kiva. 2.90	Maistuu halvalta, perus kännijuoma. Oudon värinen ku näyttää lagerilta. 2.50
Kirpsakka lakka, menis hyvin leipäjuuston kanssa. Aika kiva, mutta vaatii ruokaparituksen. 2.50	Pahvinen, helposti dokattava, trooppisuus puuttuu. Leipämäinen maku ja vähän kuiva. Kännissä voisin kipata tän varmaan alas :D 2.30
Alc: 5,5 % Koko: 0,33 L Hinta: 3,34 € Väri: Tumman keltainen.	Alc: 4,5 % Koko: 0,33 L Hinta: 3,58 € Väri: kirkas lager

Yhteenveto

Yksikään olut ei ollut mitään tajunnan räjäyttävää, mikä tosin osattiin Prisman valikoiman perusteella odottaa. ETKOn Vanilla Ducksin sijoittuminen vasta kuudenneksi oli yllättävintä, koska panimon laadukkaaseen tasoon nähden, odotettiin sen löytyvän kolmen parhaan joukosta. Toisaalta maistelussa keskityttiin makuasioihin ja mieltymyksiin, eikä niinkään oluen rakentamiseen. Rakennehan kyseisellä oluella oli mielestäni yksi parhaimmista.

Toinen yllätys oli RPS:n (Rock Paper Scissors) päätyminen toiseksi. Kyseisen panimon olut juotiin toiseksi viimeisenä, ja ainakin kirjoittaneella alkoi olemaan känni tuossa vaiheessa hyvin läsnä. Se todennäköisesti vaikutti arviointikykyyn, koska kommentit oluelle olivat vajanaiset, mutta arv sanat yllättäen korkeat. Alussa puolestaan fiiliste-

limme esim. Malmgårdin Raparperi Vanilja Souria (3.sija) huomattavasti enemmän.

Oluet, jotka saivat arvosanakseen >3.00 ovat ehdottomasti kokeilemisen arvoisia. Muistakaa juoda nämä bisset tarpeeksi kylminä (6–8 °C), koska niiden lämmetessä happamuus alkaa puskemaan turhan voimakkaana. Kylmälaukku siis vapuna mukaan!

M i t ä L o i m u l l e k u u l u u ?

Meillä on Loimussa ollut tapana kirjoitella teille vuosittain hieman vaihtelevilla teemoilla. Tänä vuonna koimme aiheelliseksi päivittää teille oman liitonne ajankohtaiset kuulumiset. Tiivistäen Loimulle kuuluu oikein hyvää.

Olet ehkä huomannutkin, että Loimu on päivittänyt visuaalisen ilmeensä. Me olemme olleet uudesta ilmeestä hyvin innoissamme ja pikkuhiljaa se tulee näkymään myös enemmän ja enemmän kampuksellanne. Uusi ilme näkyy myös jäsenviestinnässämme, esimerkiksi jäsenkirjeellä. Toivottavasti uusi ilme puhuttelee myös sinua! Samalla olemme päivittäneet hieman jäsenyyksiämme. 1.1.2024 alkaen jäsenyytemme ovat entistä selkeämmin tunnistettavissa. Loimun jäsenyydet ovat nykyisin: Fuksi, Opiskelija, OpiskelijaPlus ja Täysjäsen.

Voimme iloksemme myös todeta, että liittomme jatkaa kasvu-urala. Sekä Loimun opiskelijajäsenten, että Täysjäsenten määrän kehitys on noususuuntaista. Loimulaisia on nyt jo yli 17 000, joista opiskelijajäseniä on yli 5000. Se kertoo meille siitä, että alojemme korkeakouluopiskelijat, sekä korkeasti koulutetut ammattilaiset kokevat tarvetta liittomme palveluille. Työelämä ei siis ole valmis ja epäkohtia, sekä avuntarpeen paikkoja esiintyy edelleen. Loimu osallistui jäsenistömme toiveiden mukaisesti myös Akavan alkuvuoden 2024 poliittiseen mielenilmaisuun, jossa vastustettiin maanhallituksen työelämäheikennyksiä.

Jatkamme työtämme valoisamman tulevaisuuden eteen niin yksilötasolla auttaen jäseniämme, kuin valtakunnallisella tasolla vaikuttaen

loimulaisten alojen työskentelyolosuhteisiin.

Kiitos, että olet jäsenemme, liitto on jäsentensä summa. Etkö ole vielä jäsen? Tutustu Loimun opiskelijajäsenyyksiin helposti osoitteessa loimu.fi/opiskelijajäsentyys ja valitse itsellesi sopiva jäsenyys. Jäsenyyksistämme saat helposti lisätietoa myös oman kampusesi Loimun kampuspromoottorilta.

Entäpä mitä sinulle kuuluu? Kaipaatko apua vaikkapa työnhakuun? Tule joku kerta piipahtamaan pisteellämme ja katsotaan miten voimme auttaa sinua. Jos ei muuta, niin tule hakemaan itsellesi uusi Loimutiskirätti!

Henri Forssten

Kirjoittaja työskentelee Loimun jäsenkasvun parissa.

Loimu
Opiskelija

Turvaa opiskeluaikasi ja valmistaudu työelämään

– Loimu kannattaa

**Loimussa teemme sinusta arvosi
tuntevan ammattilaisen.** Kahden euron
kuukausimaksulla olet yhteisömme jäsen
ja nautit muun muassa:

- Henkilökohtaisesta uravalmennuksesta
ja palkkaneuvonnasta töitä hakiessasi
- Henkilökohtaisesta juristin
työsuhdeneuvonnasta
- Työsopimuksesi kommentoinnista
- Kaikista fuksijäsenyyden eduista
(mm. maksuton matkustajavakuutus
ja Lakiluurin neuvontapalvelut)
- Sekä tietty: loimulaisten hyvästä
ja avuliaasta meiningistä

Liity nyt!
loimu.fi/liity

Loimu on luonnon-, ympäristö- ja
metsätieteellisten alojen asiantuntijoiden ja
opiskelijoiden ammattiliitto. Loimussa on jo
tuhansia opiskelijajäseniä!
2024 • 2. Leväperäinen

Kun työelämä kutsuu, nosta itsesi Plus-tasolle!

Kun työelämä tulee näköpiiriin kesä-
työn tai vakituisemman työsuhteen
muodossa, liitä jäsenyyteesi mukaan
myös Plus-ominaisuudet. Seitsemän
euron yhteishintaan saat lisäksi:

- Kerrytettyä opintojen aikaisissa
työsuhteissa ansiosidonnaista
työttömyysturvaa. Näin voit
edesauttaa mahdollisuuttasi saada
ansiosidonnaista työttömyysturvaa
valmistumisesi jälkeen*.
- Kerryttämäsi oikeusturvan, joka
kattaa oikeudenkäyntikulujasi,
jos työelämän riita-asiassa
joudutaankin menemään oikeuteen

www.loimu.fi

- 📷 loimunopiskelijat
- 🎵 loimunpromot
- 👤 loimulaiset-ryhmä

 LOIMU

Tekstiviestipalsta

Mato-onkikerhon sisäistä valtataistelua on ollut viihdyttävä seurata

VegaaniLohi

Tsemppihalit kaikille kanssavanhoille jotka yrittää rämpiä kandia kasaan <3

Nimetön

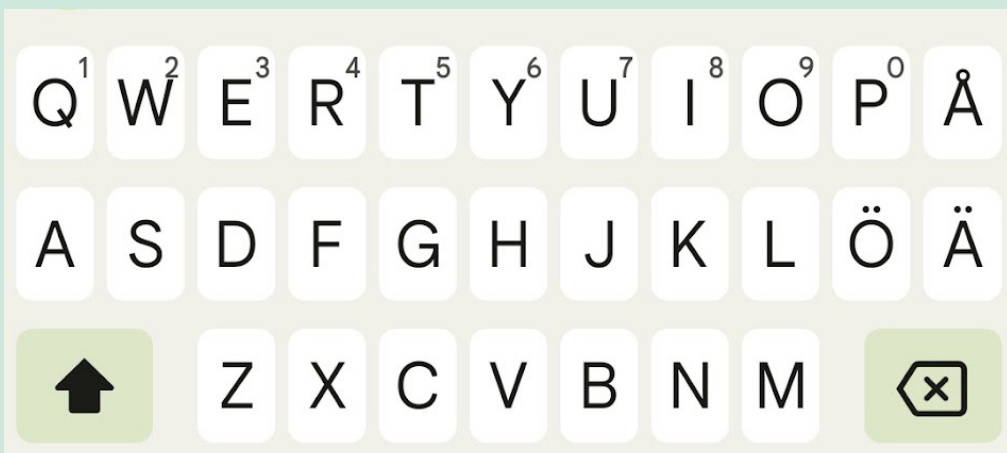
Miksei kertsillä ole ikinä muita fukseja kun minä?

Pienifuksi

Siis nää KAIKKI lumen alta paljastuvat HAJUT!! Voisin nuuhkia ja analysoida jokaista vaikka kuinka kauan!

Luka-lassie

Mutta kuinka monta kevättä ja talvea mahtuu yhteen kevääseen?

Pyöräkautta odotellessa

Jos illanviettoon ei kuulu kättelyä, olutta, saunomista, biljardia, Muuan Mies -yhtyeen Setäntyö -biisiä tahi selkävaivoja, yritä uudelleen.

Sedät

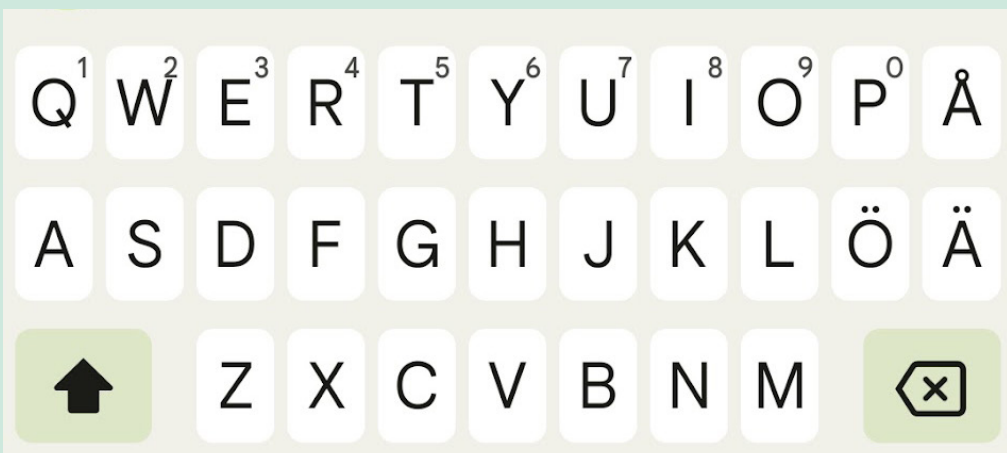
Oon nyt 2. vuoden opiskelija enkä vielääkään tajuu ketä nää "maajussit" on kenestä puhutaan ja tässä vaiheessa en uskalla enää kysyä ...

Hämmäntynyt

Nyt tuli loppu taksonomialle

Lexa

Miks kertsin hyvät teet on loppu!!!? Bring back english breakfast tea!!!

T

Hei Wilhelmiina, tää sun keissi oli ihan kilakali keissi. Saatanan rotta! Ja Igorille terveisii, sä muuten lähet kans linnaan.

Etsijätoimisto Päiväkahvit

Kertsillä kuultua: Alko tulla mitta täyteen noist kalajutuist – Lateksi

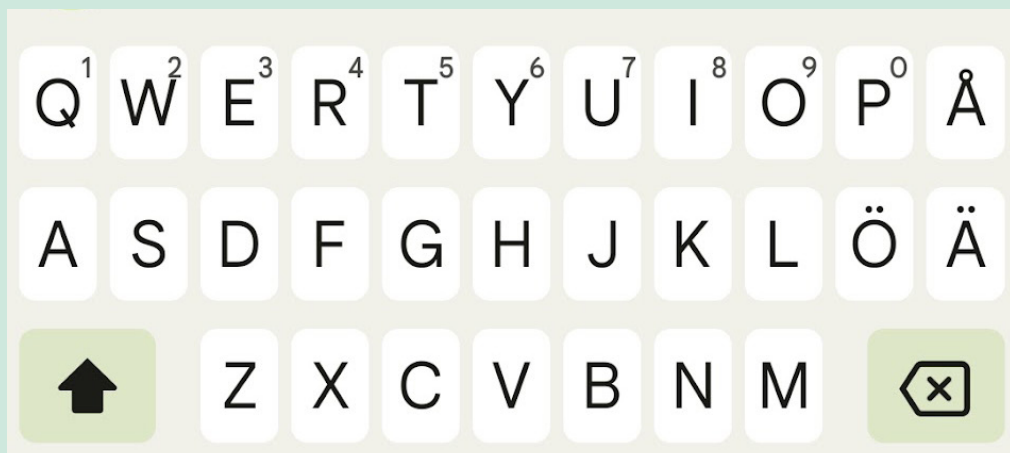
VAPAA VAPAA PALESTIINA

Nimetön

From the river to the sea Palestine will be free

Nimetön

P e r h o s e f e k t i

Teksti: Olli Jalonen Valokuvat: Elokapina Piirustus: Lumi Orava

Otetaan tähän alkuun pari ajatusleikkiä. Näissä pääset punnitsemaan omaa moraalikäsitystäsi.

Ensimmäisenä on tilanne, jossa jonkin ympäristöjärjestön aktivistit toistuvasti, usean kuukauden ajan häiritsee tietyn yrityksen toimintaa. Yrityksellä on byrokratiakoneiston myöntämä lupa toimilleen, mutta ympäristöjärjestön aktivistit eivät tästä välitä. Sen sijaan, he jatkuvasti keskeyttävät yrityksen työntekijöiden työnteon haitaten näin yrityksen toimintaa. Onko tämä oikein?

Toisessa tapauksessa ulkomainen, monikansallinen kaivosyritys on tullut tekemään koeporauksia. Koeporaukset tapahtuvat valtaosin kansallisella lailla suojellulla ja myöhemmin EU:n Natura 2000 suoje-

luohjelmaan lisätyllä alueella. Paikallisen viranomaisen mukaan kaivos toteutuessaan vaikuttaisi merkittävästi kyseisen ekosysteemin toimintaan, toisin sanoen tuhoaisi sen. Onko tämä oikein?

Vaikuttaako ajatteluusi, jos kerron, että nämä kaksi skenaariota ovat todellisia ja ne tapahtuvat samassa paikassa, samaan aikaan.

Yllä on kuvaus Sodankylässä sijaitsevan Viiankiaavan tilanteesta talvella 23–24. Alue on yksi rikkaimmista aapasoista Euroopassa ja on suojeltu niin Suomen luonnonsuojelulain kuin myös EU:n Natura 2000 suojeluohjelman mukaisesti. Kaivosyhtiö Anglo Americanille ja sen tytäryhtiölle AA Sakatti Miningille on myönnetty lupa tehdä

koeporauksia alueella. Koeporauksista ei voi tehdä muuta päätelmää kuin, että alueelle haluttaisiin saada kaivos. Lapin ELY-keskuksen mukaan on suuri riski, että kaivoksen toteutuessa Viiankiaavan pohjavedet vuotavat kaivostunneleihin kuivattaen koko suoalueen pohjavedet. Tässä tilanteessa Elokapiinan aktivistit näkivät oleelliseksi pysäyttää

koeporaukset jopa 26 kertaa usean kuukauden ajanjaksolla.

Nykyisessä jatkuvan kasvun kuristusotteessa pitämässä kapitalistisessa talousjärjestelemässä on systemaattisesti pyritty erottamaan ihminen muusta luonnosta. Tämä erotelu on häivyttänyt moraalista ongelmaa, joka syntyy luonnonvarojen ylikulutuksesta ja ekosysteemi-

en tuhoamisesta. Tämä globaalin pohjoisen vauraiden yhteiskuntien toimintalogiikka hyödyttää pitkällä aikavälillä vain pientä vähemmistöä. Seuraukset kantavat erityisesti globaalin etelän ihmiset, alkupe-
räiskansat, köyhät sekä tietysti muu luonto. Eikä

riisto jää vain ihmisen ja luonnon erotte-
luun. Luonto nähdään suorastaan alisteise-
na ihmisel-

le. Resurssina, josta voi repiä voittoa jatkuvan kasvun myllyyn. Nämä elementit on syytä muistaa, kun käydään suomalaista luonnonsuojelukeskustelua. Mitkä ovat oikeasti eri toimijoiden tavoitteet? Mikä on toiminnan ajurina?

Kestääkö suomalaisen luontokansan luontosuhde lähempää tarkastelua? Miksi tämä metsissä lapsena juoksennellut kansa antaa luvan koeporauksille monimuotoisella suolla? Entä kun lapsuuden leikkikenttänä toiminut talousmetsä tulee pääte-

hakkuuikään? Rahasta kieltäytymisen luonnon suojelemiseksi näyttää kohtuuttoman vaikealta.

Suomalainen luonnonsuojelu on vuosikymmeniä levännyt aktiivisten luonnonsuojelijoiden harteilla. Koijärven tapahtumat, jotka johtivat lintujärven säilymiseen, olivat monelle aikalaiselle ja osallistu-

jalle merkityksellisiä. Jopa niin pitkälle, että Vihreä puolue sai alkunsa. Säilyneen ekosysteemin lisäksi tapahtumat nostivat suomalais-ta luontoaktivismia laajempaan tietoisuuteen. Luonnonsuojelijoissa heräsi 1960-luvulla huoli nykyisen Urho Kekkosen kansallispuiston alueen kohtalosta. Alueella oli tarkoitus tehdä puunkaatoja. Tätä vastaan sekä kansallispuiston perustamisen puolesta kerättiin adresseja, mistä aluetta hallinnoinut Metsähallitus ei tykännyt. Lopulta, kun kansallispuistohanke brändättiin syntymäpäivälahjaksi Urho Kekkoselle, ei Metsähallitukseen enää voinut

kieltäytyä. Nykyisin kyseisellä alueella Metsähallituksenkin hehkuttama kansallispuisto, jota ei tosin olisi ilman luonnonsuojeluaktivistien vuosien työtä.

Mitä tapahtuu Viiankiaavalla? Kaivosyhtiön koeporauslupa päättyi. Koeporaukset eivät päättyneet aktivistien toimintaan tai paikallisten ihmisten ja muidenkin suomalaisten vastustukseen. Syynä oli petolintujen pesimäkauden alkaminen. Go petolinnut, mutta mitä tämä kertoo suomalaisesta hallinnosta? Petolintukirjaus löytyy jonkin lain jostain kohtaa ja sitä on luonnon-

Suomessa luonnonsuojelua suoran toiminnan keinoin tekeviä järjestöjä:

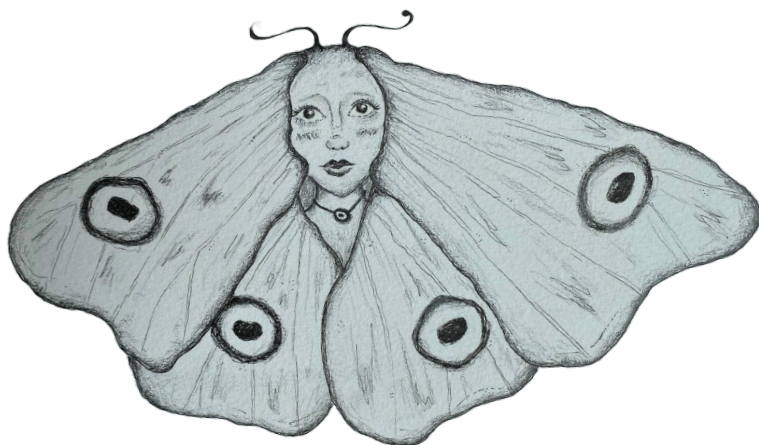
Elokapina: <https://elokapina.fi/act-now/>

Metsäliike: <https://www.metsaliike.info/ilmo>

Greenpeace: <https://www.greenpeace.org/finland/toimi/vapaaehtoiset/>

Luontoliitto: <https://luontoliitto.fi/tule-vapaaehtoiseksi/>

suojelulaista poikkeamisen jälkeen päätettykin noudattaa. Kyseisen kirjauksen olemassaololle on var-

maankin jokin syy samaten kuin koko luonnonsuojelulaille. Petolinnuille on haluttu taata vuoden kiertoonsa kuuluva lisääntyminen. Voi-ko nämä petolinnut kuitenkin olla erillinen osa ekosysteemistä, jolle ollaan aiheuttamassa haittaa? On turhauttavaa, että luonnonsuojelu nähdään yksittäisinä pykälinä eikä

kokonaisuutena. Luonnonsuojelutoimille ja säädöksille on biologisia perusteita. Miksi niistä voi poiketa yksittäisellä erikoisluval-
la?

Viiankiaavan tapaus on vain yksi esimerkki nykyisen talousajattelun tuottamasta yrityksestä, joka halu-

aa kasvattaa tulojaan. Suomalainen byrokratia mahdollistaa mieluummin tämän kaltaisen ahneuden kuin luonnonsuojelun. Luonnonsuojelijoiden on jatkettava vuosikymmeniä kestänyttä puurtamista. Lopuksi haluaisinkin kysyä sinulta viimeisen moraalista punnintaa vaativan kysymyksen: tulisitko sinä mukaan suojelemaan luontoa?

Hallituksen tervehdys

Leviksen tekstiviestipalstalle nro 1 saapui palaute, jota emme heti julkaisseet, jotta hallitus ehti ottaa asian käsittelyynsä. Haluamme nyt vastata palautteeseen, jossa nousi esille varsinkin ulkopuolisuuden tunne ja erilaisuuden huomioonottamattomuus. Tilanne on ollut erittäin ikävä, emmekä toivoisi kenenkään joutuvan kokemaan tällaista MYYn sisällä.

Teksti herätti pohtimaan sitä, miten voisimme jatkossa onnistua paremmin ja kehittää toimintaamme aidosti inklusiivisemmaksi. Näin vapputapahtumien alla on hyvä pysähtyä hetkeksi miettimään ovatko MYYn tapahtumat oikeasti niin yhdenvertaisesti saavutettavia ja avoimesti mukaan ottavia kaikille?

Palautteessa nousee vahvasti esille omien suljettujen kaveriporukoi-

den muodostuminen MYYn sisällä, joihin on vaikea päästä mukaan. Haluaisimmekin Myyläishengen nimissä kannustaa kaikkia ottamaan muut vielä paremmin huomioon ja aktiivisemmin mukaan toimintaansa. Myös turvallisemman tilan periaatteissa on tavoitteena saada jokainen kokemaan olonsa tervetulleeksi ja osaksi yhteisöä. :) Kommunikoidaan ja myötävaikutetaan positiiviseen ilmapiiriin.

Karkkilan kohdalla voitaisiin kehittää erityisesti Karkkilatuutoreiden roolia, ja heitä voisi olla enemmän. Paikkojen esittelyn lisäksi voisi jo Karkkilan alussa järjestää ryhmäyttävää toimintaa, johon saataisiin osallistumaan mahdollisimman suuri osa Karkkilaan tulevista. Ryhmytyksen voisi myös toistaa lauantaina, kun uusi erä myypiöitä saapuu paikalle. Karkkilan pelisäännöt

voitaisiin käydä läpi tai jopa rakentaa yhdessä Karkkilan alussa. Haluamme kuitenkin painottaa, ettei vastuu ole pelkästään järjestäjillä, vaan kyse on rakenteellisesta ableismista opiskelijakulttuurissa ja siihen tarvitaan yhtä lailla kaikkien osallistujien panosta.

Karkkila on tilana haastava ja asetelmaan liittyy rakenteellisia asioita, kuten melu, ihmismäärä ja ahtaus. Kirjoittaja mainitsee palautteessaan “performatiivisen esteettömyyden” ja tämä on ihan totta, tapahtuman kuvauksessa voitaisiin ottaa kattavammin vielä huomioon erilaiset haasteet ja ominaisuudet, joita tapahtumassa voi kokea. Saavutettavuuden ja esteettömyyden huomiointi ja toteuttaminen vaatii harjoittelua ja pyrimme parantamaan toimintaamme koko ajan. Haluamme tulevaisuudessa ennen kaikkea pyrkiä tarjoamaan jokaiselle jotakin

ja siksi palautteen saaminen onkin meille erittäin tärkeää!

Karkkilan ja myyläishengen speiaaliutta on korostettu mainostamisessa tapahtuman pitkän perinteen takia, ja jotta sillä saataisiin innostettua mukaan mahdollisimman paljon osallistujia. On kuitenkin tosi hyvä huomio palautteen antajalta siinä, että tätä mainostetaan aivan parhaana myyläistapahtumana, mutta se ei välttämättä olekaan sitä kaikille. Karkkila on yksi tapahtuma muiden joukossa ja joku voi löytää jonkun muun tapahtuman omalla lempitapahtumanaan. :)

Toivottavasti tästä heräsi jotakin ajatuksia ja hallitus jatkaa keskustelua mieluusti asian tiimoilta tullessiin kommentteihin.

Terveisin,

MYY ry:n hallitus 2024

Tekstiviestipal- le lähetetty anonyymi kommentti

Missä on se paljon mainostettu
Myyläishenki?

Lähdin etsimään sitä Myyn legen-
daarisemmaksi tapahtumaksi ikinä
mainostetusta Karkkilasta. Vastas-
sa oli kuitenkin; pelkkää tuijotusta,
melua, ignoorausta, ahtautta, ruuan
riittämättömyyttä, henkisesti nurk-
kaan ajamista, ei yhtäkään hiljais-
ta rauhoittumisen tilaa tai ketään,
joka tukisi minua. Karkkila oli mi-
nulle todella vaikea kokemus ja ha-
luan tuoda tämän nyt ilmi. Minulla
on sosiaalista ahdistusta ja uljopuo-
lisuuden tunnetta. Yleensä kukaan
ei näe sitä vaivaa, että ottaisi erilai-
suuteni huomioon.

Karkkila oli minulle jatkuvaa stres-
siä, muutaman helpottavan hetken

lomassa. Mietin monesti, että tilai-
sin vain taksin, jotta pääsisin pois
tästä ahdistavasta tilasta. Kaikil-
la oli omat porukat, omat pöydät,
kaikki istumapaikat täynnä, kaikki
porukat valmiita ja suljettua. Kark-
kila oli yksi koko elämäni vaikeim-
mista kokemuksista. Jos sinulla ei
ole kaveriporukkaa tai sosiaalista
asemaa Myyn sisällä, sinulla ei ole
mitään asiaa Karkkilaan. Kokemus
oli minulle kiusaamistilanteen raja-
pinnoilla. Lisäksi vaikean tilantees-
ta tekee tapa, millä m Myyläishen-
keä ja Karkkilaa mainostetaan maa-
ilman parhaana kokemuksena. Oma
kokemukseni oli häpeä, ja se valta-
va stressi siitä, että muutkin näkevät
sen, että olen ulkopuolinen. Ihmi-
nen, kenet itse tunsin nimeltä ja ke-
nen kanssa olin ollut yli viikon sa-

massa bussissa tuli ohimennen kyselemään, että olinko fuksi? Olimme myös keskustelleet hänen kanssaan aikaisemmin. Oloni oli tämän jälkeen hyvin toiseutettu ja ulkopuolinen. Hän meni tilanteen jälkeen takaisin omaan porukkaansa, itse jäin yksin seinän viereen seiso-
maan.

Karkkila oli oman kokemukseni osalta ableistinen. Oma erilaisuuteni ei ole selkeästi näkyvää ja sitä ei ole onnistuttu huomioimaan myyn keskuudessa. Koen, että myyn "esteettömyys" on performatiivista ja huomio lähinnä näkyvän erilaisuuden

näennäisellä tavalla, kertomalla, että "jos olet pyörätuolissa, et valitettavasti kyllä pääse nyt tänne Karkkilaan". Erilaisuuden hyväksymistä on helppoa esittää, kun erilaiset ihmiset ovat näkyvästi erilaisia.

Tämä oli minun kokemukseni ja varmasti monen muunkin. Olisi kiva, että meitä huomioitaisiin joskus jossakin.

Nimetön

Ajattele - dinosaurukset voivat syntyä uudelleen

Kiitos sille lapselle, nimettömäksi minulle jääneelle, jonka ajatuksia aiheuttamastamme tuhosta Elonkehän jutussa siteerattiin. Hän puki sanoiksi sellaista, mitä itsekkin olen pitkään mielessäni säilyttänyt, ja herätti tarpeen tutkiskella sitä tarkemmin. Häneltä on lainattu otsikko, ensimmäinen säe.

Ajattele - dinosaurukset voivat syntyä uudelleen!

Maa on tyhjä, kuuma ja murjottu, elävältä kärkeistetty,

meret autiot, tukehduttavaa myrkyä täynnä,

ilmassa kiirii vain pöly, tuhka ja kuolleiden hiljaisuus

Palaneet ovat metsät, liuenneet riutat, niiden asukkaat poissa

Ja hylättyinä töröttävät, kivettyneen paholaisen hampaiden lailla

vallan ja kiireen tyyssijat, tohinalla maasta ylös revityt

Katosivat viimeisenä, nuo aloittajat,

syylliset, jotka tiesivät mitä tekivät

mutteivät kuitenkaan tajunneet

pitivät säällittävässä itserakkaudessaan kiinni

elämästään, asemastaan ja tavoistaan

väkisin viimeiseen asti

mutta katosivat, katosivat kuitenkin

*Ja nyt, siellä täällä, hitaasti kuin graniittia koverta-
va vesipisara*

*hellittää kuumuus,
merten myrkky vetäytyy,
putoaa pisara kuivaan maahan
janoonsa aikaa nääntyneeseen
Ja elämä näkee
Maa on tyhjä*

*Oi, elää uudestaan triaskauden helle
luomisen aika maailmankauden aamuhämärässä
Sukeltaa suureen Valtamereen
syvään, tyhjään, silti salaisuuksien täyttämään
nähdä jälkeläisensä ulapoiden valtina
merihirviöiden mittoihin kasvaneina
Cymbospondylus, Shonisaurus
tarujen aikaa, tottavie
ja ilmat vallata, lentää vapaana
mantereelta toiselle, kuuman tuulen kuljetettavaksi
laskea villi huutonsa
Ja lujalla maalla,
vuosimiljoonien painolastista vapautuneena
uudet metsät kohoavat, ja niissä
maailmanhistorian sankarit,
uljaat dinosaurukset, loputtomissa muodoissaan
se on elämää*

*Vaan kuka minä olen
herkuttelemaan lajini tuhotöillä
unelmoimaan tulevaisuudesta, jota vastaan taistella
on velvollisuuteni katkeraan loppuun saakka
velvollisuus, jota olen pettänyt ja tulen pettämään
ja tiedänhän toki, ei elämä toista itseään
dinosauruksia ei enää tule,
paitsi niitä, joita meillä jo on,
joita ahkerasti surmaamme,
sukupuuuttoon tai nugeteiksi*

*Ja pelkäämpä että uuden alun aika
- jos ei suurten matelijain, niin muiden kuitenkin -
kehtoonsa tukahtuu, jos säilyy sukuni
me haaskaajat, konservoijat, aina uusiutuvat,
jotka halajamme valtaa yli kuoleman ja elämän
Ihmisen on sitkeä, ja katoamaan kovin haluton
vaikka olisi itse hävittänyt elämänsä arvokkaat asi-
at
ja, no, ainahan sen tekevät jotkut muut
Ihmisen, minun tuntemani, ei sovi
uuden triaskauden taruihin
joko hän tai ne
En siis minä näe aamu-usvaa*

luomisen meren yllä, tietenkään,
kuolenhan varmaan jo ennen kuin näen
vihaamani järjestelmän kaatuvan
kaiken rakastamani kera
Ei sukunikaan, johon en luota
sen jälkeen mitä olemme tehneet

No, en kai minä itseni tähden
en toki lajinikaan, kansallisvaltion jatkeen
turhaan ulossulkevan, ei tarpeeksi läheisen, vuoksi
tulevaisuutta ajattele, iloitse maailman tarinasta
kenties kyllä niiden tähden, kaukaisemman suvun,
jotka sen ehkä ~~ko~~kevat
Sekä tarinan itsensä tähden,
on kenties jotain oikeaa
kaiken väärän keskellä
jylhä ajan pyörä kaikessa kovuudessaan
lempeäkin, kukaties, kun silmä välttää
Ja onko väärin,
että ajatus kyllä
salassa lohduttaa sydäntäni

Evert Ode

Myläiset voittivat linturallissa!

Teksti: Patrik Lauha Kuvat: Kati Kauppi

Ahvenanmaan linturalli järjestettiin tänä vuonna 19.-20.4. Alla rallin tietävästi ensimmäisenä MYY:n joukkueena voittaneen Vanhojen Sikojen raportti tapahtumasta.

Ahviksen lähtökohdat olivat tänä vuonna erityisen kiinnostavat. Lämmin maaliskuun vaihteesta etelätuulineen oli tuonut Suomeen jopa poikkeuksellisen aikaisia muuttajia, mutta viikonlopuksi luvattu talvinen sää ei ainakaan helpottaisi lintujen löytämistä. Etenkin pyöräjoukkueille olisi luvassa todella hyytävät olosuhteet kovan pohjoistuulen ja lumisateen armoilla. Onneksi joukkueemme Vanhat Siat (Volter Lukander, Markus Lauha, Antti Jokelainen, Kati Kauppi & allekirjoittanut) oli häpeällisesti liikkeellä autolla.

Kuva: Elisa Nygård

Rallin aloituspaikaksemme valikoituivat Hagan pellot, josta tavoitteena oli kirjata listalle nopeasti pelto-
lajit. Koimme kuitenkin ensimmäisen takaiskumme heti rallin aluksi, kun pelloilta ei etsimisestä huolimatta löytynyt edes metsä- tai tundrahanhia. Tätä mahdollisuutta emme olleet taktiikkaa hioessamme ottaneet edes huomioon. Pikkujoutsentakaan emme hentoisista toiveista huolimatta löytäneet, mutta mustavaris oli positiivinen yllätys. Noin 20 minuuttia ennen rallin alkua näyttäytynyt yksilö ehti ennen alkuvihellystä hävitä, mutta löytyi onneksi myöhemmin täsmälleen samalta paikalta. Myös fasaani ja kivitasku kuuluivat tärkeisiin pinnoihin, joita olisi ollut vaikea paikata myöhemmin. Hagasta löytyi myös yllättäen rallimme ainoaksi jäänyt hii-rihaukka! Lisäksi listalle kertyi tietysti paljon peruslajistoa kuten lokkeja, kahlaajia ja varpuslintuja.

Seuraavaksi suuntasimme käymään läpi Pålsbölen alueen vesistöjä. Raaka pohjoistuuli teki havainnoinnista liki mahdotonta, mutta Hemo-lam-
meksi ristimämme vakiokohteemme tuotti jälleen kerran hyviä pinoja mm. pyrstötiaisen ja metsäviklon muodossa. Myös muutaman säkeen yllättäen laulanut rautiainen osoittautui tärkeäksi pinnaksi, jota emme enää myöhemmin rallin aikana havainneet. Ensimmäisen päivän lähestyessä iltaa suuntasimme vielä pohjoiseen kohti Getaa, josta tavoitteena oli kerätä listalle aina niin epävarmoja metsälajeja. Matkalla pysähdyimme katselemaan uudestaan kauniissa ilta-auringossa kylpevää Vandofjärdeniä. Tarkoitus oli lähinnä etsiä sorsia ja nauttia tuulensuojaisesta katselupaikasta, mutta pysähdys osoittautuikin ensiluokaisen kannattavaksi, kun Markus ilmoitti heti putken pystytettyään katsovansa kaislikon keskellä seisovaa jalohaikaraa. Kiirehdimme vil-

kaisemaan lintua Markuksen put-
kesta ja siellähän puhtaanvalkoi-
nen haikara tosiaan poseerasi ma-
jesteetillisesti ruokojen välistä. En-
simmäinen oikeasti kova laji, jos-
ta saimme lopulta myös rallin aino-
an ässämme! Samalta paikalta löy-
tyi myös yksittäinen uivelo, joka oli
niin ikään tärkeä pinna.

Getabergin kallioilta saimme ihail-
la Ahvenanmaan hienoimpia näkö-
aloja, mutta lintujen osalta oli varsin
köyhää. Arvokas havainto oli kui-
tenkin näkötornin juurelta lentoon
potkittu teerinaaras. Auringon las-
kiessa vierailimme vielä Höckböle-
holmenin lehdossa, joka ei sekään

juuri haviksia tuottanut.
Soidinlentoaan kurnut-
tanut lehtokurppa kui-
tenkin tarjosi lohtua
heti auringon laskettua.
Muista iltalajeista nope-
asti hoitui myös luhta-
kana ja yllätykseksem-
me onnistuimme pro-
vosoimaan liejukanan-
kin ääneen lajin tutulta
pesimälammelta. Seit-
semän kuuntelupysäh-
dyksen jälkeen oli pak-
ko luovuttaa ja siirtyä
muutamaksi tunniksi
nukkumaan ennen lau-

antaita, jolloin rallin tulos todella tehtäisiin.

Perjantain lajimääräksi jäi kohtuullisen vaatimaton 66, mutta listalta löytyi jalohaikaran, mustavariksen ja teeren johdolla muutamia haastavampia lajeja, joita pidimme tässä kohtaa ensimmäisen illan kokonaislajimäärää tärkeämpänä. Huolta aiheutti sen sijaan katastrofaalinen sääennuste, joka oli tarkentunut tarjoamaan koko lauantain ajaksi kovan pohjoistuulen lisämausteeeksi vielä lumisadettakin. Pyöriskelimme sängyissämme unen rajamailla kolmisen tuntia odottaen pelonsekaisin tuntein miten huono näkyvyys seuraavana päivänä odottaisi.

Jo perjantaina puolikuntoisena rallannut Kati joutui lauantaina jäämään aamupäivän ajaksi lepäilemään ja parantelemaan itseään. Lähdimme siis neljän hengen voimin uhmaamaan sääoloja. Aamu-

yön pöllöretken tulos jäi vähemmän yllättäen laihaksi. Sää Långnabbanin kärjessä oli myös totaalinen järkytys. Lunta tuprutti sankasti ja näkyvyys merelle oli aivan nolllissa. Mielessä kävi, että emme ehkä havaitsisi koko rallin aikana esimerkiksi allia tai mustalintua. Myös keskeyttäminen kävi pariin kertaan mielessä luistellesamme kesärenkaillamme lumisilla metsäteillä. Päätimme myöhäistää meristaijin aloittamista ja käytimme aikaamme metsäretkeilyyn, joka tuottikin listalle kuusitiaisien, puukiipijän, pikkukäpylinnun ja hippiäisen. Antti ja Volter kuulivat myös närhen, jonka kuitenkin valitettavasti Markuksen kanssa missasimme, joten siitä ei pinnaa saatu.

Rantaan palatessamme saimme iloksemme huomata, että lumisateen sankkuus vaihteli ja kovimpien pyryjen välissä aukesi ikkunoita, joiden aikana mereltä saattoi

jopa nähdä lintuja. Meristaijilta saatiin lopulta todellinen torjuntavoitto, kun helpoimpien peruslajien ohella pinnalistalle saatiin kirjattua läheltä muuttanut yksinäinen kuikka. Iso yllätys oli myös Volterin aaltojen seasta kellumasta löytämä juhlapukuinen härkälintupari, joka taittoi muuttomatkaansa määrätietoisesti uimalla!

Lauantai oli kokonaisuudessaan tunteiden vuoristorataa. Paljon pyhädyksiä sisältänyt taktiikkamme oli raskas ja tiukaksi laaditusta aikataulusta jatkuva myöhästely henkisesti kuormittavaa. Paikoin todella rankaksi yltynyt sää söi motivaatiota ja muutamat helpot puutteet painoivat mieltä. Antin kuvailu siitä, miten Markus stajiasi koko rallin ajan ainoastaan vastatuuleen peittääkseen silmistään vuolaana valuvat kyöneleet ei ollut kaukana totuudesta.

Yksi rallin raskaista takaiskuista koettiin Storbyn pelloilla jossa etsimme esimerkiksi helpoimpia puutteitamme hemppoa ja uuttukyyhyä. Löysimmekin lupaavan oloisen peippolintuparven ruokailemasta sänkipellolta ja hetken etsinnän jälkeen totesin katselevani lukuisien peippojen ja järripeippojen ohella myös hemppoa. Linnun nuotitus ei sen sijaan mennyt kuin Strömsössä, ja Antin siirtyessä katsomaan lintua putkestani ehti se kadota jonnekin kasvuston sekaan. Yritimme etsiä lintua uudestaan, mutta paikalle pyyhälsi varpushaukka, joka pelotti kaikki pikkulinnut kauas peltojen toiselle puolelle. Volter totesi osuvasti, ettei ole koskaan ennen ollut näin pettynyt komean varpushaukakokoiin näkemisestä.

Storbyn epäonnea seurasi kuitenkin onnekas tapahtumasarja, kun pysähdyimme käymään läpi uutta peippoparvea toisella sänkipellolla.

neet muuttuneen liki mahdottomiksi sääolojen takia.

Iltapäiväksi myös Kati saatiin onneksi takaisin remmiin kiritämään meidät kohti hienoa loppua. Olimme aamulla ehtineet luopua uskosta sadan lajin rajan rikkomisesta, mutta lauantain yllätyslajien ja peruslajien listan vääjäämättömän täydentymisen myötä alkoikin vai-

Useiden satojen peippojen ja järripeippojen seasta ei hemppoa löytynyt, mutta heti autosta noustuamme Markus hoksasi tienvieruspuskissa hyppineen tiltaltin ja Antti hetken perästä horisontin yllä lekuttaneen tuulihaukan! Molemmat erittäin hyviä pinnoja, joiden olimme pelän-

kuttaa siltä, että kolminumeroinen tulos olisi vielä mahdollinen. Kråkörsfjärdeniltä ei vielä lisälajeja kuitattu, mutta Gottbyn pellot tarjosivat vihdoinkin kauan etsityn hempon ja kapustarinnan. Ramsholmenissakin meinattiin hävitä enemmän kuin voittaa, kun pudotin tuloksettomas-

sa pähkinänakkelijahdissa puheli-
meni lehtoon.

Torpfjärden oli meille onneksi tänä
vuonna suosiollinen, ja vaikka kor-
kean vedenpinnantason myötä kah-
laajia ei juuri löytynyt, oli lahdel-
la hyvä määrä sorsia. Huipputär-
keä havainto oli myös kaislikon yllä

lelutellut ruskosuohaukkanaaras.
Ruskiksen myötä petolintupottim-
me paisui suuremmaksi kuin kos-
kaan ennen Ahviksella, mikä tuntui
lumisateessa ja kovassa pohjoistuu-
lessa liki käsittämättömältä. Vaik-
ka sään jumalat tuntuivat vihaavan
koko ralliporukkaa, niin Sendari oli
ollut meille suosiollinen. Enemmän-

kin kovia pinno-
ja olisi ollut tar-
jolla, kun kaisli-
kon reunaa kul-
kiessamme edes-
täni pyrähti kaksi
viiksitimalia! Va-
litettavasti tilanne
oli niin nopea, et-
tei takana tulleil-
la ollut mahdolli-
suutta havaita lin-
tuja ja tämänkin
pinna jäi saamat-
ta. Laji on Ah-
viksella kiertänyt
allekirjoittanut-

ta kuin kissa kuumaa puuroa. Ehkä sitten ensi vuonna...

Viiksitimalin pummaamista ei ollut aikaa jäädä harmittelemaan vaan piti suunnata eteenpäin kohti uusia lajeja. Jomalan pelloiltakaan ei löytynyt harmaahanhia (missä Ahvenanmaan kaikki hanhet olivat?!?), mutta paikalta aiemmin havaittu isolepinkäinen

Käännyin kuitenkin käymään parven vielä toiseen kertaan huolellisemmin läpi ja BOOOM!

sen sijaan odotti nätisti peltojen läpi kulkevan tien varrella. Lintu poseerasi matalan puskan päällä niin komeasti, että havaitsimme sen jo auton sisältä. Viimeinen todella helppo puutekin saatiin paikattua Jomalasta poistuessamme. Juuri ennen päätielle kääntymistä huomasimme silmäkulmastamme pellolla parven kyyhkyjä ja pitihän ne käydä läpi. Markus operoi auton tien sivuun ja kaivoimme putket esiin. Sepel-, kesy-, kesy-, sepel-... ensimmäinen läpi-

kelaus ei tuottanut vielä uuttukyyhkyä. Käännyin kuitenkin käymään parven vielä toiseen kertaan huolellisemmin läpi ja BOOOM! Sieltähän uuttukyyhky nosti päänsä parven takimmaisena olevan sepelkyyhkyn edestä. Hätäpäissäni yritin nuotittaa lintua muille, jotka myös onnistuivat löytämään rauhallisesti

ruokailleen kyyhkyn. Tämä oli helpottava paikkaus!

Nätöhön saavuimme vajaat puoli tuntia ennen rallin päättymistä. Järkeilimme, että meillä olisi vielä ihan hyvin aikaa löytää Ramsholmenissa pummaamamme pähkinänakkele. Hetken aikaa käveltyämme Antti kiinnitti huomiota polun vierestä kuuluneeseen epämääräiseen piipittelyyn. Hentoinen yhteysääni ei vastannut käsitystämme nakkelin tyyppillisestä ääntelystä, mutta astuimme kuitenkin polulta sivuun ja sii-

nähän kaunis siniselkäinen lintu hy-
pähteli rungolla suoraan edessäni!

Rallia oli tässä vaiheessa jäljellä rei-
lut 10 minuuttia ja päätimme siirtyä
Nätön rantaniitylle, jos sieltä vaika
löytyisi joku puuttuva kahlaaja
tai kalasääski sattuisi lentämään yli.
Pitkoksia pitkin kävellessämme Vol-
ter hoksasi rantapuun latvasta fyl-

larin. Olin
täysin var-
ma, että uu-
nilintu tähän

*Lintu pudottautui puusta suoraan eteemme ni-
itylle ja heti löydettyäni sen kiikarin kuviin ta-
jusin katsovani pajulintua!*

aikaan vuodesta tarkoittaisi jo ha-
vaitsemaamme tiltalttia, mutta py-
sähdyimme kuitenkin katsomaan.
Lintu pudottautui puusta suoraan
eteemme niitylle ja heti löydettyäni
sen kiikarin kuviin tajusin katsova-
ni pajulintua! Yleinen habitus, sil-
mäkulmajuovan voimakkuus, ja tär-
keimpänä pitkä siiven ulottuma, ei-
hän tästä voinut erehtyä! Hädissäni
sopersin että kyseessä on oppikirja-
pajulintu ja kutsuin hieman taaem-

mas jäänyttä Markusta tuomaan ai-
noan autolta mukaan sattuneen kau-
koputken lähemmäksi. Valtasin lu-
paa kyselemättä okulaarin itselle-
ni ja vahvistin saman, minkä olin
jo kiikarien läpi todennut: olimme
havainneet pajulinnun lumisatees-
sa huhtikuisella Ahviksella! Kirosin
ääneen, että olin jättänyt kameran
autoon, kun kuvittelin ettei sitä nak-

kelijah-
dissa tar-
vita. On-
neksi lintu

poseerasi meille hyvin rauhallises-
ti ja maailmanluokan phonescoup-
paaja Volter onnistui ottamaan Mar-
kuksen kaukoputken läpi kännykäl-
lä niin komeata videopätkää, että
sitä kelpaisi esitellä vaikka Canne-
sin elokuvajuhlilla! Tämä oli kaik-
kien aikojen Ahvis-onnistuminen!

Raskaan rallin päätyttyä komean
nousujohteisesti siirryimme ansai-
tusti Maarianhaminaan nauttimaan

pizzoista ja oluista. Olo oli tyytyväinen, sillä olimme rikkoneet mahdolltomalta tuntuneen satasen rajan ja tuloksemme 105 ylitti viime vuoden ennätystuloksemme yhdellä lajilla. Pohdiskelimme samalla, mikä voittajajoukkueen lajimäärä olisi.

Purussa kävi kuitenkin ilmi, että olosuhteet olivat todella verottaneet kaikkien lajimääriä. Monet aiempina vuosina kanssamme tasavahvat joukkueet jäivät 90 lajin tietämille ja purun edetessä voitosta mahdollisesti kilpaillevien joukkueiden määrä kävi yhä pienemmäksi. Olimme toivoneet si joitusta viiden parhaan joukkoon, mutta jossain vaiheessa alkoi toden teolla ahdistaa, tässähän voisi käydä ihan miten tahansa... Viimeisen kilpailijamme huutaessa lajimääräkseen 101 olimme kuin puulla päähän lyötyjä, onko tämä totta, eihän tämän pitänyt olla mahdol-

lista! Vuorokauden retkeily hyvässä seurassa, palelu ja väsymys, lintujen havainnointi, joka päättyy siihen kun saa kokoontua yhteen muiden joukkueiden kanssa ja kuulla heidän kokemuksiaan ja tarinoitaan rallista. Olen ensimmäisestä osallistumiskerrastani lähtien ollut sitä mieltä että Ahvis on opiskelijatapahtumien kuningatar.

Yllättävä voitto oli viimeinen kruunu rankalle, mutta palkitsevalle ja aina yhtä unohtumattomalle rallille!

Suurkiitos taas Pelikikoille rallin järjestämisestä, kanssarallaajille mahtavan tapahtuman luomisesta ja omalle joukkueellemme upeasta seurasta ja ikimuistoisista kokemuksista!

